

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.411 van 20 oktober 2003
in de zaak A.44.216/IX-2819.**

In zake : GUIDO DE PAEP,
wonende te BEVEREN-WAAS,
Kasteeldreef 23

tegen :

1. het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
2. de commissie bedoeld in artikel 9 van het koninklijk besluit van 27 juli 1979 en de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Arbeid en Tewerkstelling, thans de minister van Werk.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guido DE PAEP op 2 mei 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 7 februari 1991 van de commissie gecreëerd ingevolge artikel 9 van het koninklijk besluit van 27 juli 1979 tot vaststelling van de wijze waarop de afgevaardigden van werknemers in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen, of de leden van de vakbondsafvaardiging van het personeel een arbeidsgeneesheer kunnen doen vervangen; dat vaststaat dat hij niet langer het vertrouwen geniet van de afgevaardigden van de werknemers;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur J. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 5 september 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 11 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 oktober 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1 Op 28 augustus 1990 maken de werknemersvertegenwoordigers in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen bij de N.V. Bayer-Polysar Belgium aan verzoeker hun voornemen bekend om zijn vervanging als arbeidsgeneesheer te vragen.

Op 12 oktober 1990 en 19 oktober 1990 komen de werknemersvertegenwoordigers en de verzoeker samen met het oog op het bereiken van een minnelijke schikking. Het verhoopte resultaat wordt niet bereikt.

Op 4 januari 1991 wordt een vergadering gehouden, als voorzien in artikel 6 van het koninklijk besluit van 27 juli 1979. Daar wordt besloten dat de termijn voor verzoening beëindigd is.

1.2 Op 8 januari 1991 maakt de werknemersafvaardiging aan de commissie, bedoeld in artikel 9 van het koninklijk besluit van 27 juli 1979, een verzoek over tot vervanging van verzoeker als arbeidsgeneesheer. Op 7 februari 1991 neemt deze commissie de bestreden beslissing. Zij wordt geconcretiseerd in een brief van 7 maart 1991 waarin verzoeker wordt aangemaand de reglementaire voorschriften van het ARAB "correct en accuraat" na te leven, alle vergaderingen van het comité veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen bij te wonen en buiten de werkuren geen medische onderzoeken van werknemers uit te voeren.

2. De procesvoering.

Overwegende dat verzoeker drie verwerende partijen aanwijst, te weten de "commissie bedoeld in artikel 9 van het koninklijk besluit van 27 juli 1979", de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Tewerkstelling en Arbeid, en de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling; dat, aangezien de vermelde commissie een orgaan is van de Belgische Staat en de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling met recht in een brief van 31 mei 1991 aan de Raad van State medegedeeld heeft dat het Vlaams Gewest in de besproken materie geen bevoegdheid had, er reden is om enkel de Belgische Staat als verwerende partij in het geding te betrekken;

3. De ontvankelijkheid van het beroep.

3.1 Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State opwerpt; dat zij betoogt dat de commissie bedoeld in artikel 9 van het koninklijk besluit van 27 juli 1979 een rol speelt in de contractuele verhouding tussen de arbeidsgeneesheer en de werkgever, dat de uiteindelijke beslissing betreffende de vervanging van de arbeidsgeneesheer bij de werkgever blijft en dat het ontslag of de vervanging van de arbeidsgeneesheer door de werkgever uitsluitend beheerst wordt door het burgerlijk recht, waarvoor de burgerlijke rechtbanken bevoegd zijn;

3.2 Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord daarop antwoordt dat de commissie een bestuursorgaan is, dat de aanbeveling van de commissie een stap is in de procedure die desgevallend leidt tot de beëindiging van de overeenkomst met de arbeidsgeneesheer, aangezien zij de medische inspectie machtigt om de vervanging van de arbeidsgeneesheer te vragen en dat de aanbeveling bijgevolg een administratieve rechtshandeling is met rechtsgevolgen, die hem nadeel berokkent; dat hij in zijn laatste memorie dat standpunt herhaalt en de parallel trekt met een onteigeningsbesluit dat de *conditio sine qua non* is voor het instellen van een procedure bij de vrederechter, maar dat toch, op zich, het voorwerp kan uitmaken van een annulatieberoep;

3.3 Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie opmerkt dat de vergelijking met een onteigeningsbesluit niet opgaat, aangezien de betrokkene in dergelijk geval geconfronteerd wordt met een onmiddellijk uitvoerbare beslissing, terwijl er te dezen slechts sprake is van een aanbeveling die aan de beoordeling van de medische inspectie voorafgaat en deze voorbereidt, terwijl het in ieder geval de werkgever is die de arbeidsgeneesheer moet ontslaan;

3.4.1 Overwegende dat, blijkens het koninklijk besluit van 27 juli 1979, de beslissing van de commissie en de aanbevelingen die zij voorstelt een noodzakelijke stap vormen in de procedure van de vervanging van een arbeidsgeneesheer; dat dergelijke beslissing een administratieve beslissing is die de situatie van verzoeker beïnvloedt;

3.4.2 Overwegende evenwel, en los van de vraag of de omstandigheid dat het bestreden besluit uitsluitend een rol vervult in de contractuele relatie tussen de werkgever en de arbeidsgeneesheer niet betekent dat de Raad van State van het geschil geen kennis mag nemen, dat vastgesteld moet worden dat de aanbeveling van de commissie niet de ultieme beslissing is die noodzakelijk leidt naar een beslissing over de vervanging van de arbeidsgeneesheer; dat immers artikel 17 van het koninklijk besluit van 27 juli 1979 bepaalt dat de hoofdgeneesheer-directeur van de medische inspectie van het ministerie van Arbeid en Tewerkstelling, die krachtens

artikel 16 van hetzelfde besluit moet toezien op de naleving van de aanbeveling van de commissie, "wanneer (hij) vaststelt dat na honderdvijftig dagen vanaf de kennisgeving van de aanbeveling (...) de voorwaarden tot vervanging nog steeds vervuld zijn", aan het ondernemingshoofd vraagt de arbeidsgeneesheer te vervangen; dat, in het geschetste reglementair kader, de vervanging van een arbeidsgeneesheer slechts aan de orde kan komen na een bijkomende beslissing van de hoofdgeneesheer-directeur van de medische inspectie;

3.4.3 Overwegende dat verzoeker niet aantoont en zelfs niet beweert dat, in zijn geval, de bevoegde hoofdgeneesheer-directeur zou besloten hebben dat hij de aanbeveling niet nageleefd heeft, dat de voorwaarden voor zijn vervanging nog steeds vervuld waren en dat hij, daarbij aansluitend, een vraag tot vervanging aan het ondernemingshoofd zou hebben gericht; dat derhalve vastgesteld dient te worden dat er, binnen de administratie, nooit definitief vastgesteld is dat de voorwaarden voor de vervanging van verzoeker vervuld waren; dat het beroep om die reden niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het Vlaamse Gewest wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig oktober 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter.

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.